roč. I., str. 122 n.) měl odezvu v nové praksi okresního soudu trestního v Brně, který domovníky stihané pro přestupek podle § 335 tr. z., příp. § 431 tr. z. osvobozoval s odůvodněním, že řády města Brna, které stanoví povinnost majitelů domů čistiti chodníky, jsou v rozporu s platným právním řádem. Odvolací senát krajského soudu trestního v Brně rozsudky ty však zrušil. Ježto v poslední době se Nejvyšší soud otázkou tou nezabýval a ježto je pozoruhodná i zmínka soudu o případném zbavení se trestní odpovědnosti, uvádíme část důvodů z rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 19. VII. 1937, č. j. T V 357/37-12:

»Z nálezu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. II. 1936, č. 10.579/36 (Boh. 12.294/36) týkajícího se města Brna analogického s nálezem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. IV. 1936, č. 8074/33 (Boh. 12.358/36) a z přípisu zemského úřadu v Brně ze dne 18. června 1936, č. 23.142/V/11, má sice odvolací soud shodně se soudem I. stolice za to, že městská rada brněnská nebyla oprávněna ve svém řádě o udržování čistoty v zemském hlavním městě Brně ze dne 30. VI. 1931, č. 3168/VI-31, resp. v domovním řádu ze dne 29. V. 1931, č. 610/VI-31 v jeho § 9 uložiti majitelům domů, resp. jejich zřízencům povinnost čištění chodníků a že tedy citované předpisy neexistují po právu, ale tato okolnost nevylučuje přes to trestní zodpovědnost majitele domu nebo jeho zřízence (domovníka) za úraz nastalý nečištěním chodníků.

Tím, že obžalovaný tuto svou povinnost dosud fakticky uznával a chodník čistil, jak vyplývá z jeho výpovědi u policie, kde udal, že chodník vždy čistil a posypával, nedomáhaje se dosud svého osvobození od této fakticky převzaté povinnosti, způsobil, že město Brno nemělo příčiny starati se o čištění do své správy převzatého chodníku. Tak vznikl obžalovanému vůči městu Brnu poměr závaznosti v této příčině, jehož obžalovaný nemůže jednostranně přerušiti až když se jedná o jeho konkrétní odpovědnost za úraz.

Tím, že obžalovaný neuvědomil brněnskou obec o svém úmyslu, nedbaje citovaných předpisů domovního řádu a řádu o udržování čistoty, převzal onu povinnost via facti na sebe a jest za její plnění odpovědět ve smyslu § 335 tr. z. a to ne snad proto, že tu porušil předpisy zvláště vyhlášené, když tyto dle shora neexistují po právu, nýbrž, že již podle přirozených následků svého opomenutí, které snadno každý může poznati, podle svého stavu a povolání a podle svých poměrů mohl nahlížeti, že se jeho opomenutím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečenství zdraví nebo tělesné bezpečnosti lidí, když přece musel věděti, že obec chodníků čistiti nebude, že to očekává od něho a že neočištěný chodník bude chodcům nebezpečný.«

Je připraveno město Brno i jiná města, že domovníci hromadně oznámí, že nebudou čistiti chodníky? Bude záhodno do zimy věc rozřešiti. Erika Staňkovská.

Unifikácia snadno a rychle.

Ke glose, uveřejněné na str. 257, roč. I. tohoto časopisu, píše nám Komise pro vydání Potravního kodexu československého:

»Nový Potravní kodex čs. neobsahuje žádné předpisy nebo ustanovení, které by byly v rozporu s platnými právními normami rázu právně »silnějšího« nejen na Slovensku a Podk. Rusi, nýbrž i v zemích České a Moravskoslezské. Nový kodex, svou povahou ministerský výnos (vydávaný ovšem se souhlasem 8 jiných ministerstev, zastoupených v ministerské komisi pro revisi Potravního kodexu čs.), má býti jednak doplňkem právních norem potravinových i jiných, které již existují (zákony a prováděcí nařízení k nim ať už býv. ministerstev rakouských nebo býv. ministerstev uherských nebo konečně i vládních nařízení československých), jednak má přinášeti jejich přehled ve stručném výtahu zároveň s aplikací jejich ustanovení na celou výrobu, oběh i kontrolu poživatin v naší republice. Proto také náš nový kodex podává podrobné vysvětlení, návody, zákazy a pod. tam, kde jiná právní norma »silnějšího« rázu nemůže jíti do takových podrobností a které tedy zůstávají nevyřešeny. To se týká zejména býv. potravních předpisů uherských, ježto v Uhrách nebyl do převratu vydán žádný potravní kodex obdobného rázu jako v býv. Rakousku známý Codex alimentarius austriacus, takže v býv. zemích uherských zůstalo mnoho sporných otázek právně nevyřešeno. A je právě úkolem nového Potravního kodexu čs., aby tuto mezeru vyplnil podáním co možná úplného přehledu právních norem potravinových, v té neb oné polovině republiky dosud platných, a hlavně aby tyto

právní normy doplnil resp. blíže vysvětlil všude tam, kde je toho zapotřebí, textem vlastním (novým), obsahujícím ty podrobnosti, které právě nemohou býti v žádném zákoně ani v žádném ministerském (resp. vládním) nařízení obsaženy.

Ty kapitoly kodexové, které jsou pouhým překladem býv. Codicis aliment. austr., vydáváme znovu právě v nejbližších týdnech. Jsou to první tři kapitoly kodexové, obsažené v dosavadním 1. sešitě Potravního kodexu čs. (I. Chléb a pečivo, II. Obiloviny a III. Luštěniny). Jakmile tedy vyjdou tyto kapitoly tiskem, splní nový Potravní kodex čs. i po této stránce své poslání se zřetelem na Slovensko a Podk. Rus, čímž pozbudou oprávnění výtky, činěné p. doc. Fundárkem, že tyto části Potravního kodexu čs., které obsahují jen český překlad býv. rakouských předpisů potravních, nemohou míti platnost také na Slovensku a Podk. Rusi, nýbrž jen v zemích České a Moravskoslezské. Nová kapitola »III. Luštěniny« obsahuje na př. také ustanovení, že slovenský hrách nesmí podle bursovních zvyklostí obsahovati živé »mušky« jen tenkráte, byl-li prodán s označením »sterilovaný« (t. j. hrách, v němž byli škůdci umrtveni způsobem zdravotně nezávadným); jinak mu však nelze vytýkati ani »muškovitost«, ani semena vyžraná luskokazem. Stejné ustanovení obsahuje nový kodex i pro »muškovitost« slovenské čočky, takže má plně na zřeteli odchylné produkční poměry na Slovensku.

Závěr glosy p. doc. Fundárka ostatně sám nasvědčuje, že nový Potravní kodex čs. má značný význam i pro Slovensko a Podk. Rus a bude přímo nepostradatelným podkladem pro budoucí unifikaci potravních předpisů čs., t. j. pro nový, jednotný zákon o potravinách. Že vydání tohoto nového zákona (kterého jest již naléhavě třeba jak z důvodů hospodářských, tak i politických a unifikačních, aby byla odstraněna dosavadní právní duplicita v oboru potravním) bude nový Potravní kodex čs. velmi na prospěch, o tom nemůže nikdo pochybovati, prostuduje-li si jeho obsah a ocení-li rozsáhlý materiál vědecký i odborný, v něm snesený. Do té doby se nový Potravní kodex čs. snaží v rámci svého poslání když ne odstraniti, tedy aspoň překlenouti výše uvedenou právní duplicitu v oboru potravním všude tam, kde neexistuje žádná jiná právní norma »silnější« nebo kde je třeba takovouto právní normu doplniti, resp. blíže vysvětliti.«

Univ. doc. dr. J. Fundárek k tomuto vyjádření dodáva:

»V závere svojej glossy »Unifikácia snadno a rychle« som podotkol, že nový Potravný kodex československý bude podávať už obraz potravinárskeho práva platného na celom území štátu. Hneď ako budú kapitoly »I. Chlieb a pečivo, II. Obiloviny a III. Luštěniny« obsahujúce len preklad býv. Codicis alimentarii austriaci nahradené novým vydaním, v ktorom bude už i právo platné na Slovensku, stane sa celý Potravný kodex vítaným a cenným prameňom potravinárskeho práva československého.«

Literatura.

Rouček-Sedláček, **Komentář k čsl. obecnému zákoníku občanskému a obč. právo platné na Slovensku a Podk. Rusi,** III. diel, (§§ 531—858), Praha, 1936, 680 stran. Cena 190 Kč.

V treťom diele obsahuje tento komentár dedické právo, všetok sem spadajúci materiál zákonný a patričnú judikatúru. Každý jednotlivý predpis o. z. o. uvádza sa najprv v českom znení, na čo nasleduje autentický text nemecký, potom text osnovy čsl. zákoníka. K tomu pripojuje sa citácia patričných legislatívnych materiálií, potom literatúra, na čo nasleduje systematický výklad dotyčnej normy, konečne judikatúra.

Slovenské právo uvádza sa na konci metodou srovnávacou. Niekde sa krátko konštatuje, že jeho predpisy sú shodné, inde, kde sa ono odchyľuje, nasleduje obšírny výklad, pri čom sa hojne preberá z Nástinu Fanjora-Zátureckého, ale stretávame sa aj s obšírnymi, pôvodne spracovanými partiami. Sú cenným prínosom k literatúre slovenského práva a pochodia od viacerých autorov: Fajnora, Nožičku, Štajgra, súc písané taktéž slovensky. Slovenská literatúra sa cituje menej, uhorská je vynechaná. Iste by bola zaťažila dielo. Literatúra táto je systematicky